

גָּל יְרֵנֶת לְעִירָן גַּפְרָשָׁת חַבּוּעַ
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נָחָמָה לִיְבוֹבִיךְ חַנָּה שְׁבִיעִית
יוֹלֵל עַי מָסֵד תְּרוֹא רְזֵאוֹלָנוּ לִמְכּוֹגְרִיחַ וְלִגְעַר
הַחֲדָרוֹת נָסִי מִזְרָחִי בָּאַמְרִיקָה

רִיחַי (תְּמִיחָה) מֵלֶת - ז (שְׁמֻעוֹן וְלוֹוי) (גְּלִיוֹן זֶה הוּא המטָּף גָּלִיוֹן תְּאֵז, שְׁעַטְקָן בְּסֶגְבָּנוֹן הַבְּרִכּוֹת בְּכָל וּבְכָלָת רְאוּבָן.)

ג. טענון ולוי אחיהם.
 ד. ר"ש י"ד מה טענון ולוי אחיהם
 א. מה קטה לו?
 ב. נקבת " בעצמה ומעט יחתם"
 ג. מה בין שני סרווין לאחים?

ג. רמב"נ ד"ה שמעון ולווי החל מן "וכבר פרשחי ב"ג יעקב צפ"ה עד "כטבאו על העיר והרגום" השוויה דבריו אלה עם דבריו ל"ד י"ג ד"ה ויוננו בני יעקב החל מן "אבל עבין טבון כי בני יעקב...". עד "כי לא הרעו להם כלל". מה הרעיון המוטה בעני המקומות ומה מושג הרמב"ן כאן על דבריו טם?

ג.ו. בסודם אל חבוֹא נפְשִׁי וּבְקַחֲלָהּ אֶל תָּחֵד כְּבוֹדִיכְךָ
רְשֵׁיְךָ הַלְּמָדוֹד כְּבוֹדִיכְךָ לְטוֹזֵן זְכָרְךָ
לְפָנָיו סְמֻעוֹן וְלוֹי אֲחִיךָ הַחְלָמָן "רוּוֹדֵרְךָ לֹו טָלָא יָמְרוֹנוֹ"
עד "וּלְבָנָן יַקְלַל אַפְתָּמָה"

ל'בג'ם "בשודם אל חבוֹא נִתְחַי".
 1. מה קאה לרט"י ומה חייקן בדבריו?
 2. מה בין רמ"ן לרטב"ם בפירושו זה? הא' בימוקים לכ"ג משתי הדעות
 3. מה פירוש "סוד" בפסוק זה?

ו. ז. כי באפס הרגנו איהם וברצונם עקרו טור.
 ז. אָרוֹר אַמְּחֵבְךָ כִּי-עַז וְעַבְרָמָה כִּי קְשָׁחָה.
יּוֹמָן בְּבָבְעָבֶב: ר' יהודת אומרים: חמש מקראות. בתורה אין להם הכרעה:
 רט"ז לדעת הילכון הח נוטים = אם יש לקטר המלה למללה או למלה: (1) "שאת"
 (בר"ד ז"ז); (2) "משוקדים" (ר"מ) כ"ה לא"ח; (3) "מחר" (שם) י"ז ט';
 (4) "ארור" (בר"מ ט'); פירוט רט"ז: עקרו טור אָרוֹר-טוֹר טל טכח, טהוֹא
 מ"ארור כגען" (בר"ה ח' כ"ה) אָנוֹ - ארור אפס ממעז. (5) "ווקם" (דב' ל"א ט"ז).
 ע. רשות לכל המבוקחים טחה

x1. הסבר מה הבדל בהבנת הפסוק כולם, אם נפרש "ארור" כנשוך למעלה או

xx2. חבא בימוקם לכל אחות מטעי דרכי הסדרות והסביר, מה המריצ' את בעלי המטרתה למחרבו למבהן

ת. עקרו שור רשותי ד"ה וברזונם עקרו שור לאמ"ע ז"ה שור רמב"ן טמעון ולוי החל מן "וטעם כי באפם הרגו איהם" לדעך הרגו אית - דרך כלל, כמו (טמ"א י"ד) "ואית יטראל נגט", וכן "טווי" כבמו (שם ס"ו י"ס) "כי בא סום פרעה...". כי אפשר שלקחו קצת הבמות מהח ועקרו קצתה...; וכחוב דצעקב בן אליעזר, שהוא כבוי לموظל... הרכסיך לבעהן כרכזו פרוסות שור. ולפי טאמר על ציון (מאכ"ה י"ג) "פרוסותיך איטים בועת" - אמר על עקרון (צפביה ב' ד') "ועקרון תעקר", תחרתנה פרוסותיה. באור: כל כך רגילים היה לעשות רע, עד שבכח כעסם לא ינחו שבביל זה מלחתהיהם עוקריין את הטור להשתיתו; ובאו"ר "עקרון" שהיה דרכם לפניהם במלחמה לנטר פרוסות הלחמה עללא חוכל לכלכם... (ווע' גמ' ע"ז י"ג: איזה עיקור? מנאך פרוסותיה מן הארוכובה ולמטה).

1. מה זה החרוזים הרגילים הבינתיים בזיה למלת "סור"?

2x. מה מဧיז את המפרט ייח לאוֹרְזִיא המלה ממעומתה?

כט. אדור אנטם.

אָבִיכֶם דַיְה אֲרוֹר אַפְתָה; **בַּעַל הַטּוֹרִים** אֲרוֹר – לְטוֹן חַסְדוֹן סַבְּרָכָם שִׁיחָסֵר אַפְתָה.

ט סבילה אמרתנו בזאת מוגבהת ליבוביא ירושלים קריית משה.

"הוֹמָנוֹת וְחַלּוּמִים לֵיעַקְבָ אַשְׁכְנָזִי יְרוּטָלָם ר' אֲוֹטִיטָקִין 48.